

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Mgr. J. B.**
bytem P.
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Petrem Kociánem
se sídlem Nový Jičín, Revoluční 1047/14

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2/2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2024, č. j. MHMP 1907844/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobce požádal dne 25. 9. 2024 Úřad městské části Praha 12, jako povinný subjekt, podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), o sdělení, „*kdy správní orgán obdržel rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2022, č.j. 5 A 9/2021-210*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje M.S.

2. Rozhodnutím ze dne 10. 10. 2024, č. j. P12 107456/2024 OVY, povinný subjekt žádost podle § 11b zákona č. 106/1999 Sb. odmítl, neboť požadovanou informaci v dané době nedisponoval, respektive ji neměl. Uvedl, že předmětná spisová dokumentace byla postoupena nadřízenému orgánu, který si ji vyžádal. Povinný subjekt tak nemá možnost požadovanou informaci ani ověřit a ani poskytnout. Z opatrnosti zadal povinný subjekt do systému spisové služby požadavek žalobce dle jeho specifikace, systém však rozsudek v množině došlé pošty nevyhledal. Povinný subjekt nemůže požadovanou informaci zjistit ani na základě jiného jednoduchého úkonu z jiných informací.
3. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, které bylo v záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaného zamítnuto a bylo potvrzeno rozhodnutí prvostupňového orgánu. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný uvedl, že jestliže povinný subjekt požadovanou informaci nedisponuje, z logiky věci vyplývá, že ji nemůže poskytnout. Dále poznamenal, že mu je z úřední činnosti známo, že rozsudkem ze dne 23. 11. 2022, č. j. 5 A 9/2021-210, Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 12. 2020, č. j. MHMP 1837947/2020, a věc vrátil odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení. Žalovaný ve věci znovu rozhodl, přičemž nově vydané rozhodnutí je nyní předmětem soudního přezkumu. Vzhledem ke skutečnosti, že rozsudkem sp. zn. 5 A 9/2021 bylo zrušeno pouze rozhodnutí odvolacího správního orgánu, a nikoliv povinného subjektu, není důvod se domnívat, že povinný subjekt disponuje informací, kdy mu byl předmětný rozsudek doručen, resp. že mu byl vůbec doručen, přičemž povinnost disponovat touto informací ani ze zákona nevyplývá. Povinný subjekt nebyl účastníkem předmětného soudního řízení.
4. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného a jemu předcházejícímu rozhodnutí povinného subjektu. Současně žalobce žádal, aby soud uložil povinnému subjektu poskytnout požadovanou informaci.

II. Obsah žaloby

5. V úvodu podané žaloby žalobce uvedl, že požadovaná informace je informací, která vyplývá ze spisového materiálu, a nelze ji získat z jiného spisu, než je spis povinného subjektu sp. zn. OVY/54447/2017/Nv. Účastníkem soudního řízení byl ve věci sp. zn. 5 A 9/2021 žalovaný, kterému byl rovněž rozsudek doručen.
6. Namítal, že odůvodnění povinného subjektu je, v současně době, kdy existuje telefon, e-mail, a datová schránka a postačí se jen spojit se žalovaným a vyžádat si spis zpět či si vyžádat vyhledání informace žalovaným, absurdní. Pokud by taková spojení nefungovala, pak povinný subjekt mohl využít nahlížení do spisu.
7. Za paradox označil žalobce i rozhodnutí žalovaného, který místo toho, aby sám poskytl požadovanou informaci, rozhodl o zamítnutí odvolání.
8. Žalobce uzavřel, že neochota poskytnout informaci a pracovat řádně ve veřejném zájmu nemůže být zaměňována s nemožností poskytnout informaci

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě a související vyjádření

9. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný setrval na stanovisku uvedeném v napadeném rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.
10. Žalovaný zdůraznil, že za situace, kdy povinný subjekt nedohledal požadovanou informaci ve spisové službě ani v došlé poště, lze logicky dovodit, že takovou informaci neměl a tudíž ji nemohl poskytnout. Povinný subjekt nebyl účastníkem soudního řízení vedeného u

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Městského soudu v Praze o žalobě ve věci sp. zn. 5 A 9/2021, a není důvod se domnívat, že by mu byl předmětný rozsudek vůbec doručován. Tím ani neměl zákonnou povinnost touto informací disponovat.

11. Sám žalovaný požadovanou informaci neposkytl, neboť nebyl povinným subjektem a nemá přístup do spisové služby povinného subjektu.
12. Žalobce v replice ze dne 7. 1. 2025 doplnil, že bylo povinností žalovaného oznámit předmětný rozsudek povinnému subjektu tak, aby ten mohl případně jednat v souladu s § 134 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Sám žalobce v rámci podání k povinnému subjektu, kterým doplňoval odvolání za jiné účastníky, přiložil i předmětný rozsudek. Tímto způsobem mohli postupovat i další účastníci správního řízení vedeném pod sp. zn. OVY/54447/2017/Nv. Žalobce zdůraznil, že uvedené informace mohou vyplývat pouze ze spisu vedeného povinným subjektem.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
14. Při ústním jednání konaném dne 10. 3. 2025 právní zástupce žalobce odkázal na písemné vyhotovení žaloby a dále uvedl, že se jedná o právo na sebeurčení, které vyplývá z čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, které je následně prozářeno v zákoně č. 106/1999 Sb. Žalobce upozornil, že § 11b zákona č. 106/1999 Sb. upravuje fakultativní možnost odmítnutí žádosti. V projednávaném případě nebyla splněna ani jedna z podmínek pro odmítnutí žádosti. Argumenty správních orgánů jsou liché v tom, že nebyl proveden test, zda požadovanou informaci mají k dispozici. Povinný subjekt pouze odkázal na to, že předmětný správní spis u něj není. To však není možné. Takovým postupem by mohlo docházet k účelovému obcházení zákona a ústavního práva na sebeurčení. Ke druhé podmínce § 11b zákona č. 106/1999 Sb. žalobce uvedl, že argument žalovaného, podle kterého nemá povinnost takovou informaci povinnému subjektu sdělovat, je lichá. Tehdy platný stavební řád stanovil vertikality státní správy, přičemž jsou stanoveny přesné postupy, jak mají stavební orgány postupovat, jak mají chránit veřejný zájem. Je tedy zcela absurdní závěr, že by odvolací orgán nemusel informovat prvostupňový orgán o zrušení svého rozhodnutí. Žalovaný musí v rámci vertikality státní správy zaslat a obeznámit prvostupňový orgán s kasačním rozhodnutím zdejšího soudu. V opačném případě by prvostupňový orgán nemohl konat to, co je v jeho pravomoci, a dohlížet na veřejný zájem. Nadto se spisy zcela běžně vypůjčují, aniž by nad nimi jejich vlastník ztratil moc. Povinný subjekt informaci obdržel, a to od žalobce. Povinný subjekt nemá odkládat informaci, má buď říci, že obdržel dané rozhodnutí, nebo že ho neobdržel. Žalobce dále odkázal na nálezy Ústavního soudu týkající se práva na sebeurčení, jakož i rozhodnutí zdejšího soudu z hlediska zákona č. 106/1999 Sb.
15. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a své vyjádření s tím, že když správní orgán informaci nemá, tak ji z logiky věci nemůže ani poskytnout. Žalovanou stranu v předmětné věci byl Magistrát hl. m. Prahy, stavební úřad nemá povinnost danou informaci mít k dispozici.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

16. Soud k návrhu žalobce provedl důkaz listinou, konkrétně detailem odeslané zprávy z datové schránky žalobce, podle které dne 13. 1. 2023 povinný subjekt obdržel datovou zprávu, jejíž přílohou byl i soubor označený „rozsudek mspba 5A_9_2021.pdf“.
17. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
  - Podle § 11b zákona č. 106/1999 Sb. může povinný subjekt odmítnout žádost o poskytnutí informace, jestliže požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona; to neplatí, pokud povinný subjekt může požadovanou informaci získat na základě jednoduchých úkonů z jiných informací, které povinný subjekt má, případně poskytnout postupem podle § 4a odst. 1 věty třetí.
18. Soud o podané žalobě uvážil následovně:
19. Soud úvodem zdůrazňuje, že žalobce v podané žalobě výslovně uvedl žalobní body tím, že jím požadovaná informace je informací, která vyplývá ze spisového materiálu sp. zn. OVY/54447/2017/Nv, a nelze ji získat z jiného spisu, než je spis povinného subjektu. Uvedeným konstatováním žalobce určil meze soudního přezkumu. V rámci těchto mezí žalobce následně formuloval dva žalobní body. Konkrétně v prvním žalobním bodě měl žalobce za to, že bylo povinností povinného subjektu si vyžádat spis, případně vyžádat si vyhledání dané informace ze spisu, nebo mělo být povinným subjektem do spisu nahlédnuto. Ve druhém žalobním bodě žalobce zpochybňoval postup žalovaného, který dle žalobce měl mít předmětný spis u sebe, a tedy měl informaci poskytnout sám, avšak namísto toho zamítl odvolání.
20. Následně žalobce v podané replice a zejména během ústního jednání uplatnil další žalobní body. Žalobní body uplatněné v replice a během ústního jednání nad rámec žalobních bodů uplatněných v podané žalobě soud považuje za nové a vznesené po koncentraci řízení. Těmito žalobními body se soud nemohl zabývat. Soud připomíná, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 4. 11. 2024, přičemž lhůta pro podání žaloby, respektive pro její rozšíření uplynula v pondělí dne 6. 1. 2025. Replika žalobce byla podána, respektive ústní jednání proběhlo po tomto datu. Pro úplnost soud doplňuje, že žádný z nově uplatněných žalobních bodů nepředstavuje námitku, kterou by se soud byl povinen zabývat *ex officio*.
21. Soud úvodem zdůrazňuje, že § 11b zákona č. 106/1999 Sb. umožňuje žádost o informace odmítnout, jestliže povinný subjekt požadovanou informaci nemá a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona. Uvedené ustanovení bylo do zákona č. 106/1999 Sb. vloženo zákonem č. 241/2022 Sb., a to s účinností od 1. 1. 2023. Před uvedeným datem možnost povinného subjektu odmítnout žádost o poskytnutí informace za prakticky stejných podmínek umožňovala judikaturu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-41, č. 3223/2015 Sb. NSS). Ostatně i důvodová zpráva k návrhu zákona č. 241/2022 Sb. uvádí, že § 11b toliko výslovně zakotvuje možnost odmítnout požadovanou informaci, kterou již dovodila judikatura Nejvyššího správního soudu, a to v souladu s podmínkami, které judikatura vymezila. Při výkladu § 11b zákona č. 106/1999 Sb. tak lze vycházet z dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu.
22. V rozsudku ze dne 7. 4. 2015, č. j. 6 As 136/2014-41, č. 3223/2015 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že pokud je povinnému subjektu doručena žádost o poskytnutí informací, musí primárně vyvinout úsilí, aby našel požadovanou informaci a poskytl ji žadateli. Musí tedy nejprve zkoumat, zda požadovanými informacemi fakticky disponuje, a to bez ohledu na to, jestli takovou povinnost má podle zákona. Pokud zjistí, že požadované informace má (i když

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

je ze zákona shromažďovat nemusí), je povinen je žadateli poskytnout, nejedná-li se o některou z výluk podle informačního zákona. Skutečnost, zda měl povinný subjekt zákonem stanovenou povinnost danými údaji disponovat (například podle zákona o archivnictví nebo podle správního řádu), je relevantní až v okamžiku, kdy povinný subjekt po šetření zjistí, že požadované informace skutečně nemá, jelikož byly vymazány nebo odstraněny. V takovém případě má povinnost je opět vytvořit.

23. Z výše uvedeného dle soudu vyplývá, že § 11b zákona č. 106/1999 Sb. a rovněž i judikatura Nejvyššího správního soudu umožňuje odmítnout žádost o poskytnutí informací pouze za situace, kdy je najisto postaveno, že povinný subjekt požadovanou informaci nemá (nedisponuje jí), a jestliže mu povinnost ji mít nevyplývá ze zákona.
24. Aplikuje-li soud výše uvedené na projednávaný případ, nelze než dospět k závěru, že správní orgány v projednávaném případě nepochybily.
25. Žalobce v projednávaném případě požádal o informaci, kdy povinný subjekt obdržel rozsudek zdejšího soudu ze dne 23. 11. 2022, č. j. 5 A 9/2021-210. Informace, zda a případně kdy byl povinnému subjektu doručen rozsudek sp. zn. 5 A 9/2021 nutně musí být obsahem souvisejícího správního spisu vedeného povinným subjektem pod sp. zn. OVY/54447/2017/Nv. Ostatně tuto skutečnost žalobce v podané žalobě akcentoval, když uvedl, že „[P]ožadovaná informace je informací, která vyplývá ze spisového materiálu a nelze ji získat z jiného spisu, než je spis Úřadu městské části Praha 12“. Z prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že předmětný správní spis byl ke dni podání žádosti žalobce zaslán odvolacímu orgánu. Tuto skutečnost žalobce nečiní spornou. Ostatně skutečnost, že ke dni podání žádosti žalobce byl příslušný správní spis postoupen odvolacímu orgánu, vyplývá rovněž ze správního spisu předloženého žalovaným (viz žádost odvolacího orgánu ze dne 31. 10. 2023, č. j. MHMP 2284687/2023, a přípis povinného subjektu ze dne 15. 11. 2023, č. j. P12 53700/2023 OVY). Povinný subjekt tedy požadovanou informaci fakticky neměl (nedisponoval jí). První z předpokladů, za kterých je povinný subjekt oprávněn odmítnout žádost o informace, tak byl splněn.
26. Dle soudu byl v projednávaném případě splněn i druhý předpoklad, a to že povinnost mít předmětnou informaci k dispozici pro povinný subjekt nevyplývala ze zákona. Žalobce v projednávaném případě s odkazem na správní spis sp. zn. OVY/54447/2017/Nv požádal o informaci, kdy povinný subjekt obdržel rozsudek zdejšího soudu ze dne 23. 11. 2022, č. j. 5 A 9/2021-210. V uvedeném řízení nebyl povinný subjekt účastníkem řízení a předmětný rozsudek mu soudem nebyl doručen. Informace o tom, zda a případně kdy byl povinnému subjektu doručen rozsudek sp. zn. 5 A 9/2021 se nacházela v příslušném správním spisu sp. zn. OVY/54447/2017/Nv, který však povinný subjekt zaslal odvolacímu orgánu (viz výše). Povinný subjekt pak dle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů a rovněž ani zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, vše v rozhodném znění, neměl povinnost v případě zapůjčení správního spisu odvolacímu orgánu pořizovat kopie správního spisu, případně vést rovnocenný spis v elektronické podobě. Tuto povinnost dle soudu nelze dovodit ani ze základních zásad činnosti správních orgánů. Za uvedené situace nelze než dospět k závěru, že za situace, kdy byl správní spis, jehož obsahem byla požadovaná informace, předložen odvolacímu orgánu povinnost mít předmětnou informaci k dispozici pro povinný subjekt ze zákona nevyplývala.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

27. Soud nepřisvědčil námitkám žalobce, podle kterých si měl povinný subjekt u žalovaného vyžádat správní spis zpět či si vyžádat vyhledání informace nebo nahlédnout do spisu. V tomto případě soud za rozhodné považoval skutečnost, že povinný subjekt zaslal spis odvolacímu orgánu (žalovanému), a to za účelem jeho předložení zdejšímu soudu v souvislosti se soudním řízením sp. zn. 5 A 55/2023 (viz žádost odvolacího orgánu ze dne 31. 10. 2023, č. j. MHMP 2284687/2023). Povinný subjekt, respektive odvolací orgán tak tížila povinnost dle § 74 s. ř. s. předložit spis soudu. Současně povinný subjekt ke dni podání žádosti žalobce neměl povinnost mít správní spis u sebe. Tato skutečnost vyplývá i z napadeného rozhodnutí (viz strana 5 odstavec 5 napadeného rozhodnutí). Žalovaný pak ani případné žádosti povinného subjektu (o vrácení spisu, vyhledání požadované informace nebo nahlédnutí do spisu) nemohl vyhovět. Jinými slovy povinný subjekt neměl žádnou možnost, jak požadovanou informaci získat u žalovaného. Ostatně skutečnosti, že předmětným spisem povinný subjekt nemusí disponovat, si žalobce měl být vědom, neboť je účastníkem řízení – žalobcem ve věci sp. zn. 5 A 55/2023.
28. Pro úplnost soud uvádí, že má za to, že nebylo povinností povinného subjektu obracet se žádostí na zdejší soud. Taková povinnost pro povinný subjekt ze zákona č. 106/1999 Sb. neplyne. Nadto povinný subjekt nedisponuje žádnými prostředky, kterými by mohl soud jakkoliv donutit k vrácení spisu nebo umožnění nahlédnutí do spisu. Soudu je pak z jeho činnosti známo, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl předmětný spis zapůjčen Obvodními soudy pro Prahu 4 k jeho žádosti, a to pro účely nařízeného jednání ve věci sp. zn. 30 C 236/2024, jehož je žalobce rovněž účastníkem – žalobcem. I této skutečnosti si žalobce měl být vědom.
29. Nelze pak přisvědčit žalobci, že požadovanou informaci měl žalobci poskytnout žalovaný. Předně žalovaný v daném případě nebyl povinným subjektem. Povinnost žalovaného poskytnout žalobci jím požadovanou informaci na místo povinného subjektu ze zákona č. 106/1999 Sb. žalovanému neplyne, když ani takový způsob rozhodnutí o podaném odvolání § 16 zákona č. 106/1999 Sb. neumožňuje. Nadto, jak soud uvedl výše, žalovaný požadovanou informací nedisponoval, neboť předmětný spis byl předložen zdejšímu soudu.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
31. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 10. března 2024

Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.